

SANTA BÀRBARA

full parroquial

Vilafranca de Bonany

Dip. Leg. PM 26-1980, núm. 23 9-V-1982

ARA FA dos ANY

Va ser el dia 5 de maig de l'any 1.980, ara fa dos anys, que es publicà per primera vegada al nostre poble el número u de la revista d'informació general batiada amb el nom de la seva patrona " Santa Bàrbara".

Aquesta data, del mes de les flors, serà recordada per la totalitat dels alumnes de l'escola de mallorquí que, en certa manera, es pot dir que va esser d'on va sortir la idea del naixement de la revista.

Animats pel curset de llengua catalana, un grup de joves, ja més preparat de seguida es posà en feina per fer efectiva la publicació mensual de la revista. És extraordinària la ferma voluntat d'aquesta activa joventut que al llarg de dos anys no ha mancat a la cita que suposa treballar desinteressadament per es ser possible posar el Full en mans dels lectors els primers dies de cada mes. Gràcies a los inquietuds d'aquests joves, en resolta dedicació als demés, ha estat possible l'èxit obtingut per la revista que ha estat sorprenentment sobrepassat al que pareixia un petit somni, ara fa dos anys.

La principal causa de la fundació de la revista era la necessitat de manifestar les nostres opinions sobre els molts i variats aconteixements del món actual i estar a l'altura de les circumstàncies del nou sistema democràtic espanyol.

Si tornem la vista arrera i repassem els vint-i-quatre mesos d'existència de la revista hem de manifestar que estam contents de contemplar l'obrer del Full que ha servit durant aquest temps de mitjà d'informació procurant per tots els medis fos el pregoner i el reflex del vertader sentir de la gran majoria de la gent del poble.

Amb motiu del segon aniversari s'ha

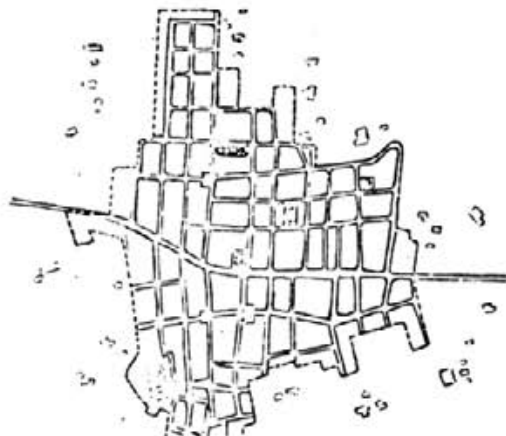
fet un petit sondeig, per recaptar l'opinió dels lectors sobre la informació donada per la revista, des d'el seu naixement fins ara, francament he de confessar que així mateix hi ha hagut els seus alts i baixos, però a pesar dels conceptes en contra, si feim un balanç de la realitat, els resultats són molt més positius que negatius.

És molta la gent que ha elogiat la revista i s'han congratulat de tenir un mitjà d'informació en que els seus escrits estan fets per per persones del mateix poble. Hi ha hagut opinions per a tots els gusts, uns es queixen de que la revista està manejada per manyans, altres que pateix de monòtona i partidista. L'equip de redacció sap de les seves dificultats, però també sap que val més fer qualque cosa que no res. Si els que s'esforcen escrivint en el Full som els qui ho feim malament, això és perquè no hi escriuen els que per ventura ho podrien fer bé. En tota ocasió la revista ha demostrat que no està vedada a ningú, basta repassar cada un dels seus números per comprovar que, sense importar la procedència, s'han admesos tots els articles i publicats sense demora en pàgines preferents.

En la commemoració del segon any de vida de la revista Sta. Bàrbara, una vegada més demanem la col·laboració de la joventut amb capacitat suficient per donar la seva idea, que tan profitosa seria, per elevar el nivell cultural de la vila.

Sentir la veu dels universitaris, fills d'aquest poble, tant si hi viuen com si no hi viuen, seria l'obsequi més valuós que es podria aportar a la revista per conseguir d'avui a un any celebrar amb alegria el seu tercer aniversari.

Bartomeu Estrany

normes subsidiàries

Quan vaig arribar a casa, després d'aquella ració de "Normas Subsidiarias", que ben bé se li podria dir "Subsimensuales" o "Subsimensuales"; després d'intentar dormir, sense poder aclucar ull, vaig pensar que allò de "restrenya es poble" era el més aparegut al slogan: "Adalgace Vd. 20 Kgs. acretándose la coorea y así la ropa le saldrá más barata".

Crec que quedaren bastants d'interrogants i dubtes que tal vegada convendria formular, - encara que, per aquest fet, a un l'hagin de betiar amb un ideari que no té.

- Es vera que només uns pocs pobles s'han acollit a les Normes Subsidiàries ?.

- Hi ha altres normes o possibilitats on ens poguem acollir ?.

- Qui va escollir aquestes que qualcú ens vol imposar ?. Això, si és ver que podem escollir.

- Què li costarà al poble ?:

a) Comprar terrenys per tres noves places.

b) Comprar més terrenys per aixamplar el polideportiu.

c) Fer plans i començar les obres dins - les dues quarterades regalades per la pròpia.

d) Quan tinguem els terrenys a i b, fer les places i el polideportiu.

- Quina és l'opinió del nostre Ajuntament?

Si estàs casat a la Vila no vulguis festejar a Ciutat.

Llorenç

Es bo trobar-se bé a dins ca seva. El poble és ca nostra. El poble ha de convidar a viure, ens hi hem de sentir bé, ens hi hem de sentir segurs, acompanyats per un ordre, per una estètica, per un jardins ben cuidats que ens parlin, amb la possibilitat de contemplar los d'asseguts, amb els amics, etc. I així - com a ca seva un respecta les coses perquè - diu que són seves, a ca nostra tenim que respectar i estimar perquè tot és de tots, tot és també teu. El bé de tots tendria que valorar-se per damunt el bé particular; els interessos d'uns pocs no tendrien que guanyar als interessos de la majoria.

Si en aquests moments s'aproven per al dia de demà unes places o jardins o simplement uns espais buits, etc., els propietaris d'aquests terrenys n'han d'estar contents, sobre tot si són persones acomodades, que no necessiten els doblers per a viure; fins i tot jo crec que aquests ho podrien regalar pel bé comú, per ells i per tots; ara, una altra cosa és quan s'expropia una petita parcela que algú ha suat per fer-hi una vivenda per ell, en aquest cas s'ha d'anar molt alerta perquè podria esser un acte que clamaria justícia; igualment si el recinte del poble hagués crescut cap a una part per interessos creats i a altres parts no s'haguessin considerats els casos de casetes fetes o a punt de fer, o carrers ja asfaltats, això crearia un malestar perquè podria haver-hi injustícia i aleshores seria bo repensar-ho i refer-ho. **Pere Fons**

- 4 - ES CÀMP

Es va tenir una reunió al Seminari Nou sobre diverses problemàtiques. Nosaltres assistirem al grup que parlaven dels problemes del camp.

Entre altres coses, es varen concretar aquests punts:

a) La pagesia està desorientada pels intents fracassats i han estat objecte d'engany, de dominació; s'han intentat sindicats, grups, cooperatives, però moltes vegades han estat un nou engany i un nou fracàs. No tenen ningú que hagi pogut dur un programa seriós, endavant per ells.

El Ministeri d'Agricultura posa distints crèdits i subvencions per la modernització d'exploatacions agrícoles i per regadiu.

Per més informació consultar a la Cambra Agrària Local.

Els agricultors interessats en aprofitar una tanda de vacances a la Residència Campomar d'Alacant durant el pròxim estiu, seran informats de les dates i demés normes.

b) Es urgent una Reforma Agrària a nivell nacional i, en concret, a nivell de Mallorca degut a la gran quantitat de minifundis i també latifundis.

Creim que els polítics no hi estan interessats. Només el pagés, conscient d'aquesta necessitat pot aconseguir-ho.

c) Manca consciència de que "la terra és del qui la cultiva". Els arrendaments o les mitges constitueixen un sistema anacrònic i injust.

d) Sobren intermediaris, com corredors de terres, compradors de productes, etc.

El grup creu que s'ha d'anar a una Concentració Parcel·laria. Crear cooperatives de serveis, eliminant així intermediaris. La terra per al qui la cultiva. Fer pressió per una política de preus agraris, conforme al que suposa de treball i esforç.

Grup d'Acció Social.

Els preus d'estància són de 16.500 Pts., la tanda completa o sigui 1.100 Pts. diàries.

Els que sol·licitaren "piensos" subvencionats amb paga aplaçada poden retirar les quantitats pendents dels magatzems de "Servei Nacional de Cereals".

Tots els afiliats a la Mutualidad Agrària que tenen pendents de paga el cupó del mes de Març-82 o anteriors que passin per aquesta oficina amb tota urgència amb l'objecte de liquidar i evitar recàrrecs.

Cambra Agrària

Esports

futbol

C.S. VILAFRANCA-LLUBI	0-1
CONSELL-C.S. VILAFRANCA	3-0
C.S. VILAFRANCA-J. BUNYOLA	1-1
ESPORLES-C.S. VILAFRANCA	5-1

EN SERIO...

-Val més riure que fer rialles i els jugadors del Vilafranca fan les dues coses.

-El Vilafranca, millor que el Barça, sis partits, tres punts. Se pot demanar més ?.

-Dins Esporles, si el partit dura cinc minuts més segur que s'empata. Llàstima que no més duràs més que es noranta reglamentaris.

-Els aficionats del Esporles se queixaven de que els jugadors vilafranquers no sabien de quin color era el jersei del seu porter. En Joan Morlà s'enfadà molt i dos minuts després les foté un "roscó" de bandera.

-Els desnivells del camp de futbol, semblen en els d'un camp de golf.

-L'Ajuntament vol estalviar al màxim; esperarà a que els vestuaris del camp caiguin per ells mateixos i així no hauran de pagar una grua. I encara se queixen ?.

-L'Ajuntament subvencionarà al C.S. Vilafranca, futbol i voleibol, amb 60.000 Pts. - Qualque cosa és qualque cosa, però en menys - també s'haguessin pogut rentar la cara.

- "Es Nolf Nou i es Cam vell", és un llibre de terror escrit pels jugadors del Vilafranca. Sembla que un capítol sortirà en aquesta revista.

Miquel Barceló.

voleibol

Malament, molt malament ens anaren les coses a les jugadores de voleibol del C.S. Vilafranca per terres d'Alacant, on ens desplaçarem els dies 27 i 28 de Març per jugar la fase sector regional corresponent al Campionat Nacional de voleibol femení en la categoria juvenil, juntament amb els equips de León representant de la província d'Alacant, el Torro Barberà representant per València, Sta. Isabel per Barcelona i el C.S. Vilafranca en representació del voleibol balear.

Les derrotes abultades de: 3-0, 3-0 i novament 3-0, respectivament, demostre clarament que els equips peninsulars són molt superiors a nosaltres, però no tant com perquè no pogués guanyar tan sols un set, que crec que mèrits i esforços no en mancaren. A tot això dir també que el parket del polideportiu estava en males condicions.

Oblidan aquestes derrotes, que com bones esportistes que intentem ser, pensam ja només amb els partits que pròximament disputarem en el Torneig de Primavera que comença el dia 2 de Maig i que ens enfronte en el primer partit al Sant Josep Obrer, dins Ciutat.

Com que els partits es jugaran el diumenge de matinada, esperam i convidam a tot Vilafranca perquè ens animi a totes per guanyar aquest torneig i preparar la campanya 82-83.

Per acabar, vull donar la benvinguda en nom de tota la plantilla a les noves jugadores que s'han incorporat al nostre equip, que són: Na Miquela, Na Montse, Na Maria, Na Cati, Na Isabel, Na Catalina, Na Joana Maria i Na Bàrbara.

Maria Sansó.

MALS NOMS DE

Des mals noms de Vilafranca
en vui fer historial
no vui que ho agafi a mal
si a sa llista qualcun manca

A qui hi hauré apuntat
també les deman perdó
n'hi ha que són des Cremat
i altres són de Can Cotó

Uns són es de Can Terrola,
de Can Rigo, Can Pontet,
altres són de Can Masset
'i altres són de Ca Na Mola

Estan es de Can Torretes,
de Can Gurrió i Can Riu,
de Can Vidal i Can Tiu,
de Can Xirgo i es Panxetes

També es de Can Pixoto,
ara ja viuen a Palma,
també es de Can Meroto
que viuen a Vilafranca,
tret d'en Pep, a l'extranger,
a Anglaterra més ben dit
i a sa Punta també hi viu
l'amo En Jaume Xoriguer

De Can Calot, Can Ramon,
Can Fosc i Can Capellà,
tots aquests hi trobaran
igualment es de Can Ros

De Can Pubil i S'Hostal,
de Can Penya i Can Nero,
de Can Garí i Can Salero,
Can Doctó i Can Sordai

També hi ha es de Can Fraret
Can Volando i Son Perxana,

Can Pelut i Can Capsana,
Can Fat i Ca N'Estevet

Can Perico i Na Putxera,
Can Granyó i Can Ravell
Can Nuviet i Can Ramell,
Can Sopa i Na Petrera

També hi ha Can Ferragut,
Can Molondro i Can Coletó,
Can Piquenyo i Can Murtero,
Can Boscana i Ca Na Mut

Can Valero o Sobrassada,
de Can Recó i Can Lluent,
tothom està molt content

si és que es seu mal nom agrada

(No mos resulta gens raro
que trobem Can Cristià

Casetes i Mec n'hi ha
també n'hi ha de Can Claro

De Can Revull i Can Pitge,
de Can Roig i Can Tomàs
de Can Jacob i Son Bax
de Can Beletó i Can Guixa

Es de Verdura i Can Sec,
d'En Poora i Serrano,
es d'En Mica i Tianet,
es d'En Poll i Caietano

D'En Costa i Can Jeroni,
d'En Paxeco i Can Pellé,
de Can Saix, Can Cuxiné,
Can Beia i Can Poloni

Can Victori i Can Batlí
també hi ha es d'Aubadallet,
Son Vaquer i Can Collet,
Ca N'Estrany i Can Mulf

- 7 -
VILA FRANCA

En Lanzell i En Mariaino,
de Sa Viuda i de Son Joi,
Es Tamborer i Can Margoi
Ca Na Xima i Can Paulo

Can Moscarí i Can Collet
Can Pere i Can Garaví,
de S'Estany, Can Senyoret,
Can Morlà i Can Pocoví

No hi trobarem cap Mengano
sí Sionet i Julià,
Na Nota i Sansona hi ha,
de Sa Plaça i Turricano

En Coca i En Mercader
Can Descalç i Can Bragueta,
Son Orlandis i En Garreta,
Can Fuiana i Es Carter

Carreixet, Not, Caragol,
Can Ballerí i Can Forné,
Can Rubio i Can Boté,
Can Preciós i Can Pujol

D'Aubocassar, Ca N'Espia,
Son Gil i Can Muliner
Na Bauçana, En Caminer,
En Rebassa i Xaruvia

Trob Na Catalina Coves
des carrer Jaume primer
si cerc també trobaré
tots es que són Vinya-noves

Can Diego i Can Pereta,
Can Moscarí i Can Fuster
Can Ponso i Can Sabater,
Can Garrover i Boseta

De Can S'Hort i de Can S'Era,
de Can Jordi i Can París,

Lel, Barreres i Parric,
Morlà, Cai i Na Margera

També hi ha Can Xirivella
i Can Creueta també
i de Can Punta que té
uns des quals es lloc d'Hortella

An els que a sa llista hi ha
a tots les deman perdó
no he tengut s'intenció
d'ofendre'ls no agraviar.

Joan Nicolau Gayà
(Joan Torretes)

Opinions

Així contestàvem els diferents grups que ens preparam per la confirmació, a la pregunta:

- Què volia dir Jesús quan parlava del Regne de Déu?

- Parla d'un món on hi regna la justícia, la pau i l'amor, que des d'el moment que s'inclou dins aquest món cadascú ha de practicar.

- Un món nou a partir del qual comença el fi del món vell, un món ple d'esperança on tots podem començar de nou. Aquest regne està en aquesta terra.

- Volia dir que el regne ja era entre ells però per trobar-lo haurien de canviar els cors dels homes. No sols hi ha un regne després de la mort.

- Hi havia unes classes socials molt diferenciades i Jesús el que volia era que tots fossin iguals. El regne de Déu seria escollir aquesta idea de Jesús i posar-la en pràctica. Aleshores començaria el verdader regne de Déu.

Grup de Confirmació.

- Una renovació del món: els esclaus serien lliures i tothom partiria de zero. Jesús és el centre d'aquest renovament.

- Entrar en el moviment del regne de Déu no és somniar en un altre món de fora, al qual cadascú hi arribaria individualment després de la seva mort; és acollir des d'ara aquest anunci formidable. Cal fer-se lliures per acollir la renovació.

LA CONFESSION "EL CUENTO DE LA PARRALA"

L'Evangeli de Sant Joan diu: "A aquell - que perdonareu els pecats, les seran perdonats, i a aquells que no les perdonareu, les seran retenguts".

Però no diu: ni com, ni quan, ni de quina manera, ni on ho han de fer.

Jo crec que hi ha moltes maneres de perdonar el pecat o culpa, (hem de descartar que Deu ho sap tot i pot fer el que vol).

Si un fa una cosa contra la Llei de Déu i de veres s'arrepenteix, crec que basta que digui: "Senyor, he pecat i vos deman perdó de veres". Ell el perdonarà i no li demanarà res més.

Però hi ha sacerdots que no ho entenen - així i diuen que per perdonar, han de saber - que és el que han de perdonar, és a dir, volen saber quin pecat has fet, com, quan, on i amb qui l'has fet. Jo crec sincerament que això no les interessa, ells només van a dir que han faltat a tal o quèl manament i a demanar perdó, i el sacerdot basta que li demani si està arrepentit o no i ja està. Per tant no importa anar a la caseta i explicar fil per randa un pecat.

Hi ha altres sacerdots (o capellans) que diuen que basta que facin una comunió comunitari i que demanin perdó, i ja està (i que ha estat? no res.)

No senyor, això no és això. Han d'anar o no han d'anar a la caseta? en que quedam? si o no?

O Crec que no importa anar al confessional per demanar perdó, i ho dic per experiència perquè del que vos diré, que dir el que escri

ven els notaris al peu d'una escriptura: "Doy fe".

Jo vaig anar a Bonany, a raó d'una promesa, i me'n vaig anar a confessar, i va esser un sacerdot de Petra, i després de dir-li "Ave Maria Puríssima", i tal i qual, li vaig dir me preix que he faltet a aquest manament i - ell me va demanar, com? de quina manera?, quan? i quantes vegades? i on?. Jo davant tanques preguntes, vaig pensar: fotre, aquest vol saber més que jo, i en lloc de contestar vaig cloure la boca, i ell quan va veure que no li contestava degué trobar que havia fetes massa preguntes, i que fa?, me va fer resar tres Ave Maries i me va donar s'absolució. "Doy fe".

Jo el que me pregunt, a qui me vulgui contestar: Es o no és obligatori haver d'anar a agenollar-se a la caseta als peus del confessor o basta la confessió comunitari?.

Qui me contesta categòricament, o sigui, en certesa i sense retòrica? Perquè retòrica en diuen molta i no posen res en net.

"La Parrala": Unos decían que si otros - que no...

"Jo me podria allargar més per fer durar sa cançó, però si anava a demanar perdó pentura no trobaria cap confés".

Jaume Nigorra.

EL TEIX

Valldemossa era el punt de partida. Després d'uns vint minuts d'haver arribats al poble, partírem cap a la part Nord per avançar muntanya amunt.

El camí fou tot el temps estret. Al començament va esser un poc cansat, ja que el terreny era empinat, fins que arribàrem al pouet, on hi ha una bona esplanada per acampar-hi, però havíem de seguir pel caminó, la nostra meta era el Teix.

Com més pujàvem, millor es veia - el paisatge; però, arribats al camí de l'Arxiduc, quedàrem sorpresos per la boira que no ens deixava contemplar la part més vistosa de l'excursió; era just a la nostra esquerra on hi havia el precipici; i, més allà, a més de 100 metres baix, quedava la Foradada i el pintoresc poblet de Deià.

Més tard, quan haguérem caminat - una mitja hora pel camí de l'Arxiduc, poguérem contemplar un poc aquella vista des del Mirador. Des d'allà es veia una creu sobre un puig, era el Teix; en mitja hora de pujar seríem dalt; els darrers deu minuts de pujada foren els més cansats.

Ja no poguérem esperar més, eron quasi les dues; cadascú es despenjà la motxilla i començàrem a llevar-li pes.

Dinats i un poc descansats, baixàrem a la font del Teix que està a uns 100 metres. Quasi tot seguit continuàrem cap a Valldemossa. El temps estava canviant, i una brusquina fina ens aconsellava no perdre massa temps.

Trobàrem una rampa que anava molt bé per davallar-la, arrossegant el cul, no faltaren rialles i qualque foto.

Espargits per dins Valldemossa, prenent un refresc o passejant pels jardins de la Cartoixa, acabàrem l'excursió a peu; d'allà a la vila amb l'autocar.

Pep Sansó

Excursió a S'Atalaia.

Dia 16 de Maig, excursió a - S'Atalaia d'Alcúdia. Partírem de Vilafraanca a les 8,30 h. de Sa Plaça de S'Estany amb autocar fins a la Victòria i d'allà cap a S'Atalaia.

Interessats, apuntau-os en es Club o en es Cafè Amengual abans de dia 12 de Maig.

Informació: Pep (ferrer), Bàrbara Sastre o Mari Bel Amengual.

Dos grans col·laboradors d'aquesta revista s'han casat. Dia dotze d'abril, a lluc, tot va esser festa. La revista, al mateix que vos agraeix la vostra entusiasta i desinteressada col·laboració, vos desitja molts d'anys de felicitat.

Guillem

i

Maria

¿Fins quan?

Els jugadors del C.S.VILAFRANCA, mitjançant el present escrit, volem DENUNCIAR davant tots els que, de veres se sente vilafranquers la total PASSIVITAT, ESTATISME i DESPREOCUPACIO del Ajuntament front als greus problemes a que estam sotmeses totes les plantilles del nostre estimat club de futbol i que a continuació desglosam:

1) - Ens trobam amb una manca d'IL·LUMINACIO molt grossa. Constatam que de les vuit faroles disponibles en el camp de futbol, només cinc s'encenen i fan que els entrenaments es facin dins una total penombra.

2) - Les instal·lacions d'AIGUA, endemés d'esser insuficients no funcionen i fa molt de temps que esperam que s'arreglin. No tenim tampoc, aigua calenta per dutxarnos després dels entrenaments.

3) - Els vestuaris resulten petits i estan en unes condicions deplorables i lamentables per casi un centenar d'esportistes.

4) - El terreny de joc, resulta IMPRACTICABLE, degut als desnívells ocasionats per laigua ploguda i al poc esment del Ajuntament.

Creim per tant, estar en el dret de poder EXIGIR solucions immediates que assegurin d'una vegada un mínim de condicions per la pràctica de l'esport, en quant a instal·lacions.

Convidam a tots els que dubtin del dret de les nostres demandes i especialment als MEMBRES DE L'AJUNTAMENT a que visitin les instal·lacions del Camp Municipal i així se n'adonaran de com estam, esperant des de molt de temps enrera poder jugar a futbol amb un poc de dignitat.

Els abaix firmants, demanen la SOLIDARIAT DE TOTS ELS VILAFRANQUERS amb els proble-

mes del nostre ESPORT, perquè l'Ajuntament faci cas d'una punyetera vegada de les nostres justes demandes, perquè FOMENTI l'esport que dia a dia mor per falta de instal·lacions adequades.

ELS JUGADORS DEL C.S.VILAFRANCA.

AJUNTAMENT

El Ple Municipal en sessió extraordinària celebrada el dia 23 d'Abril, acordà per unanimitat destinar la quantitat de 643.808 Ptes, - consignades en el Presupost Ordinari pel capítol de Subvencions, que foren repartides en la forma següent:

- C.S.Vilafranca (Futbol).....	50.000.-
- Full Parroquial.....	60.000.-
- Església (Fanals).....	143.992.-
- Associació de Pares.....	70.000.-
- Voleibol.....	10.000.-
- Societat de Caçadors.....	200.000.-
- Subnormals.....	43.816.-
- Col·legi de Secretaris.....	2.000.-
- Creu Roja.....	2.000.-
- Ciclisme.....	10.000.-
- Germanes de la Caritat.....	50.000.-
- Associació contra el Cancer.....	2.000.-

Miquel Barceló

NOTICIES FRESQUES

DES D'AQUESTA petita revista, volem fer arribar als nostres ~~venuts~~ de PETRA, afectats per l'accident de Tarbes (França), les nostres sentiments. Hem seguit aquest aconteixement dolorós i estam amb vosaltres.

+---+---+---+---+---+---+

LA PARROQUIA, com l'any passat amb un grup de monitors de la vila, organitza per aquest estiu un nou campament. Vos tindrem al corrent i és possible que sigui a finals de Juny, principi de Juliol.

+---+---+---+---+---+---+

NAIXAMENTS;

Isabel Almansa Sureda, filla de Llorenç i Margalida.

Joana Me Estrany Rosselló, filla d'Antoni i Maria.

DEFUNCIONS;

Guillem Gayà Font (L'amo en Guillem Molí)

Aina Maria Català Garí.

MATRIMONIS:

Jaume Darder Ribot amb Na Maria Bover Sansó.

Guillem Sansó Bauzá amb Na Maria Barceló Noguera.

+---+---+---+---+---+---+

En RAMON BOVER els hi fa a saber que està a l'Agència de Viatges - ANKAIRE, qui vulgui treure bitllets d'avió o vaixell, o vulgui fer qualque viatge organitzat, ell -

s'encarregarà sense haver-se de desplaçar.

Poden cridar a l'oficina de Manacor teléfono 573303. També podeu deixar l'encàrrec a ca seva, Carrer Principal, 56. Tf. 560216.

+---+---+---+---+---+---+

DEL DIA 3 de Maig fins al 3 de Juny, es durà a terme a l'Ajuntament el cobrament de l'Impost de Circulació de Vehicles de l'any 1.982, corresponent a camions, cotxes, furgonetes, motos i ciclomotors.

+---+---+---+---+---+---+

NO FA GAIRE ganes de fer parcs perquè hi ha persones crescudes que es dediquen a destruir-los i això fa com a ràbia o odi o pequera; és una cosa dolenta, però a vegades et treu en de lloc. El mal és que aquestes personetes que espanyen les coses no llegiran aquest escrit, i si ho llegeixen se'n fotran i seguiran destruint el que uns altres fan perquè tots estiguem millor. Fins quan?

+---+---+---+---+---+---+

S'Escola de Mallorquí realitza un viatge cultural als països catalans.

